

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr.Bodnár Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek Gergelyné dr.Mohácsi Edit jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Veszprém Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Veszprémben, 2009.évi június hó 25.napján 1.G.40.137/2006/68.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 69.sorszám, az alperes részéről 70., 71.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit a késedelmi kamatfizetésre vonatkozó rendelkezés tekintetében részben megváltoztatja, az alperest arra kötelezi, hogy a 3.520.037 (hárommillió-ötszázhuszezer-harminchét) forint tőketartozáson belül 1.829.000 (egymillió-nyolcszázhuszonkilencezer) forint után 2004.április 9-től, 1.691.037 (egymillió-hatszázkilencvenegyezer-harminchét) forint után 2004.június 16-tól 2004. december 31-ig évi 11 %-os, 2005.január 1-től a kifizetés napjáig terjedően a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot fizessen meg a felperesnek.

Ezt meghaladóan az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperes részére 70.000 (hetvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az állam részére az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására megfizetni 48.850 (negyvennyolcezer-nyolcszázötven) forint, továbbá köteles az alperes az állam részére ugyanilyen módon megfizetni 211.300 (kettőszáztizenegyezer-háromszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság az ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.520.037 forintot, ebből 1.829.000 forint után 2004.április 9-től, 1.691.037 forint után 2004.június 16-tól 2004.december 31-ig évi 11 %, 2005.január 1-től a kifizetésig a mindenkor késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat +7 % mértékű kamatát.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítva kötelezte a felperest, az alperesnek 35.000 forint perköltség, az államnak 159.400 forint feljegyzett illeték, illetőleg az alperest az állam javára 211.300 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a gépjármű károkori értékének, illetőleg roncsértékének megállapítása érdekében szakvéleményt szerzett be, a szakértő a gépjárművet nem vizsgálta meg, mert azt időközben kijavították.

Az alapszakvéleményben analitikus módszerrel határozta meg a gépkocsi forgalmi értékét az újkori ár és az éves Eurotax katalógus szerinti amortizáció és a futási elhasználódás figyelembevételével. Figyelembe vette a "A" Kft. által kibocsátott értékbecslés adatait és az alperes által elkészített forgalmi érték meghatározása során alkalmazott 2 %-os állapotkorrekciót, a 2 %-os gumi miatti korrekciót és összességében 3 % állapotkorrekciót tartott indokoltnak, ugyanakkor mellőzte az alperes által alkalmazott -3 %-os keresetsségi korrekciót, mert a speciális anyagszállításra szakosodott vevőkörben kifejezetten keresett a jármű, de összességében az átlagos keresettség lehet a jellemző.

Mindezek nyomán az alapszakvéleményben 8.827.000 forint + ÁFA értékben határozta meg a jármű káridőponti forgalmi értékét. A szakértő a 2008.január 26-án kelt szakvélemény kiegészítésében a ... Igazságügyi Műszaki Könyv- és Árszakértői Intézet tulajdonában lévő „Eurotax Teljeskörű Értékelés” című programjával ismételt elvégezte a káridőponti és maradványérték számításokat azzal, hogy a programban nem a perbeli gépjármű, hanem az ... típus szerepel, a két típus közötti különbséget a szakértő a felszereltségnél vette figyelembe. Ezen szakvélemény kiegészítésben a káridőponti értéket 8.539.000 forintban állapította meg akként, hogy a gépkocsi korrekcióval számított ára 5.204.000 forint volt, amelyhez 1.495.000 forint adódott a felszereltség, és 1.424.000 forint a felépítmény kapcsán, valamint további 416.000 forint az állapotkorrekcióból és a nemzetközi vizsgakorrekcióból.

A szakvélemény kiegészítésre tett alperesi észrevételek nyomán a szakértő a 36.sorszámú (2008.június 2-án kelt) szakvélemény kiegészítésében részletesen választ adott arra, hogy a használt számítógépes program az árak piaci megfigyelésén, adatgyűjtéseken alapul és általános magyarországi eladási árakat tartalmaz, 1.424.000 forintban határozta meg a felépítmény értékét. Tény, hogy a felperes 1.170.000 forintos áron jutott hozzá a felépítményhez, ugyanakkor azt az árat a "A" Kft. annak figyelembe vételével alakította ki, hogy a felperes régi, visszatérő ügyfele és a tehergépkocsit a felépítményt, valamint a pótkocsit egyszerre vásárolta.

A gépkocsi műszaki állapota az "A" Kft. nyilatkozata, a felperes előadása, illetőleg "B" gépkocsivezető tanuvallomása szerint is kifogástalan volt, míg a felépítmény nem szenvedhetett jelentős igénybevételt a használat során, hiszen nikecellt szállított. A szakértő a válaszában kitért arra is, hogy a perbeli típusra a felhasznált számítógépes program nem tartalmazott árjegyzést, ugyanakkor a választott típust kiegészítette a megfelelő extrákkal, így alakult ki a perbeli típus a számítások során.

A megyei bíróság álláspontja szerint az eljáró Kacsur István szakértő az alperes által kifejtett észrevételekre megfelelő, megnyugtató és aggálymentes választ adott, ezért a bíróság a szakértői véleményt annak kiegészítésével együtt elfogadta és mellőzte az alperes által indítványozott új szakértő kirendelését.

A megyei bíróság a szakértőnek az analitikus módszerrel, majd a számítógépes programmal elvégzett újabb számításainak értékelése során úgy találta, hogy azok a gépkocsi kárkori értékét tekintve minimális mértékben térnek el egymástól, a gépkocsi műszaki állapota, felszereltsége, felépítménye kapcsán a szükséges korrekciós tényezőket tartalmazzák, ezért a szakértő által meghatározott 8.539.000 forintos nettó árat fogadta el.

A megyei bíróság a gépkocsi maradványértékét 960.000 forint nettó értékben állapította meg. Ennek során figyelemmel volt a gépkocsi kárkori 8.539.000 forintos forgalmi értékére és arra a maradványérték meghatározásra, amelyet a szakértő az alapszakvéleményének mellékletében használt, az egyes főegységek értékhányada és maradványhányada körében. Az ott írt számításokat elvégezve adódott a kerekítetten 960.000 forintos nettó érték.

Az alperes által megjelölt 1.500.000 forintos roncsértéket nem fogadta el: a "C" Kft. illetve "D" az 1.200.000 forint + ÁFÁ-s ajánlatát a perbeli gépkocsiról készített fényképek alapján adta meg a biztosítónak és a járművet a későbbiek során sem tekintette meg. "D" a tanuvallomásában előadta, hogy a 2004.április 20-án adott ajánlatát 2-3 héten belül visszavonta, ennek okára pontosan már nem emlékezett, de valószínűnek tartotta, hogy telefonon beszélt a felperessel, vagy a képviselőjével és e szerint nem adták volna oda a ronccsal a fűtőkészüléket, vagy a platót. Ehhez képest "E" és "F" érdektelen tanúk vallomása szerint a roncs nem lett megbontva és a baleset utáni komplett állapotában értékesítette azt a felperes 500.000 forintos vételárért.

A megyei bíróság álláspontja szerint a szakértő által megjelölt 960.000 forintos roncsérték realitását mutatja az is, hogy éppen a felperes írta azt az alperesnek a 2004.április 29-i levelében, hogy a roncsot megtekintő érdeklődők 1.000.000 forintot meg nem haladó vételi ajánlatokat tettek.

A megyei bíróság nem találta megalapozottnak a felperes biztatási kár címén előterjesztett 560.000 forint összegű kártérítési igényét, amelyet arra hivatkozással terjesztett elő, hogy a szakértő által megállapított korrigált roncsérték 960.000 forint nettó volt, melyhez képest a felperes csak 400.000 forint nettó áron tudta a roncsot értékesíteni.

A Ptk.6.§-ára alapított igénnyel kapcsolatosan rögzítette, miszerint a polgári jog általános elve, hogy mindenki köteles viselni a saját magatartásából származó kárát, ha azt sem a szerződéses szabályok alapján, sem a szerződésen kívüli károkozás szabályai szerint nem háríthatja másra. Előfordulhat, hogy a kár bekövetkezte egy másik személy cselekményének következménye, amely cselekménye ugyan nem jogellenes, de méltánytalanságot eredményezne, ha a jog a fél passzív, vagy aktív magatartását nem értékelné. A perbeli esetben az alperes 2004.április 20-án kelt levelében közölte a felperessel az 1.500.000 forintos roncsértéket, majd egy hónappal később közölte a felperessel a "C" Kft. elérhetőségeit. Ezen időpontban azonban "D" tanuvallomása szerint ő a roncs megvásárlási szándékától már elállt. Azt maga az alperes sem állította, hogy ezen elállásról a felperest értesítette volna, ugyanakkor viszont a felperes a "C" Kft. elérhetőségeinek ismeretében sem vette fel a kapcsolatot a "C" Kft.-vel, illetőleg "D"-vel, ezért a megyei bíróság álláspontja szerint a felperes oldalán hiányzik a Ptk.6.§-ában megkövetelt jóhiszeműség, illetve önhibán kívüliség, amely a biztatási kár megállapíthatóságához vezetne.

A megyei bíróság a felperesnek az elmaradt haszon címén támasztott kereseti követelése kapcsán a következőkre mutatott rá:

A felperes becsatolta a "G" Kft.-vel kötött fuvarszerződését, mellyel bizonyította, hogy tartós fuvarmegbízást végez, illetőleg a szerződéskötést megelőző ajánlattételi felhívásból egyértelműen kiderül, hogy annak csak szigorúan meghatározott paraméterekkel rendelkező járművekkel lehet a szerződést szerződésszerűen teljesíteni. Az e vonatkozásban meghallgatott tanúk ugyanúgy fuvarmegbízásokat teljesítettek a "G" Kft-nek, mint a felperes és mindannyian egybehangzóan vallották, hogy a felperesi gépjármű balesetét követően megkereste őket a felperes, hogy segítsenek neki autót biztosítani a javítás időtartamára, ekkor azonban a felperes ezen kérését nem tudták teljesíteni, mert minden autójuk foglalt volt. A felperes a keresetleveléhez csatolta továbbá a "A" Kft-nek azt a nyilatkozatát, mely szerint a speciális méretekkel rendelkező felépítmény miatt a piacon nem lehetséges ilyen gépjármű szerelvény bérlete. A bíróság álláspontja szerint a felperes a fenti intézkedéseivel, illetőleg azzal, hogy a balesetet követő 10. napon megrendelte az újabb járművet, eleget tett kárenyhítési kötelezettségének, így nem volt megalapozott az alperes erre irányuló kifogása.

A "G" Kft. bizonyított szerződéses elvárásai miatt nem volt lehetséges az sem, hogy a felperes kisebb raktérfogatú autókkal teljesítse a fuvarozási kötelezettségét.

A felperes azt is bizonyította, hogy a balesetet követő 10. napon megrendelt jármű csak augusztus 23.-án állt a rendelkezésére, ezért a megyei bíróság álláspontja szerint a köztes időre megilleti a fuvar kiesésből eredő követelés.

Kiemelte, hogy a felperes a perben becsatolta, illetőleg a szakértő rendelkezésére bocsátotta a "G" Kft.-vel a 2004. évre vonatkozóan megkötött fuvarszerződését, valamint a 2003-as és 2004-es évekre vonatkozó könyvelési iratait, ezekből a megyei bíróság megállapíthatónak látta, hogy a felperes folyamatosan és viszonylag azonos volumennel végezte a fuvarozási tevékenységét.

Rögzítette, hogy a perben kirendelt "H" igazságügyi könyvszakértő meghatározta az egy munkanapra vetített elmaradt haszon mértékét, ennek kiinduló pontja a felperes pénztárkönyvében rögzített adatok voltak, így az ott feltüntetett bevételi adatok, valamint a könyvelésben rögzített költségek közül a közvetlen költségnek minősülő felmerült üzemanyag, javítási és karbantartási költségek, felelősségbiztosítások, gépjármű adó összegei, továbbá a felmerült munkabérek és közterhei, illetve további korrekciós tényező volt a balesettel érintett gépkocsira elszámolandó értékcsökkenési leírás.

A szakértő az elmaradt haszon megállapításánál a becslés módszerét alkalmazta és a 2004. június, július, augusztusi időszakot, amikor két szerelvény dolgozott, illetőleg a szeptember - októberi hónapokat vette figyelembe, amikor ismételten három jármű dolgozott az április és augusztus hónapot pedig figyelmen kívül hagyta, tekintettel arra, hogy a perbeli gépkocsi használata szempontjából ezek tört hónapnak minősülnek. Utóbb a szakértő az októberi hónapot is javasolta figyelmen kívül hagyni, figyelemmel arra, hogy a perbeli jármű pótlására beállított újabb járműszerelvény október 10-én balesetet szenvedett, ezért ez torzíthatja az októberi adatokat.

A megyei bíróság a szakértőnek a 2008.december 3-án kelt 48.sorszámú szakvélemény kiegészítésében kimunkált 2.371.244 forintos elmaradt haszonértéket fogadta el. Egyetértett a szakértő érvelésével, hogy a számításokat a becslés módszerével lehet kivitelezni, hiszen a balesetet szenvedett gépjármű nem dolgozott az idő alatt, így a rendelkezésre álló információk a pontos számszerűsítést nem tették lehetővé. Tény, hogy a felperes könyvelésében az egyes járműszerelvények vonatkozásában nem voltak elkülönítve a bevételi és költségadatok, ez azonban az alperesi érveléssel ellentétben nem értékelhető úgy, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette volna, hiszen az egyébként rendelkezésre álló adatokból a becslés módszerével megnyugtatóan megállapítható volt az, hogy mekkora a felperes elmaradt haszna a gépjármű balesete miatt.

Az igazságügyi könyvszakértő a 48.számú kiegészítésében részletesen és kimerítően megválaszolta mint a felperesnek, mint az alperesnek az alapszakvéleményre tett észrevételeit, kifogásait, és ezzel és a további kiegészítésekkel aggálymentes szakvéleményt terjesztett a bíróság elé.

Az észrevételek közül kiemelte a megyei bíróság azt, hogy az értékcsökkenés a számviteli törvény vonatkozó előírásai szerint kifejezetten közvetlen költség része az önköltségnek, figyelembe vétele attól függetlenül szükséges, hogy elszámolása mikor történik a pénztárkönyv szerint, mivel az elszámolás gyakoriságától függetlenül naptári napra vonatkozik. Mivel a szakértő által alkalmazott becslésnél hosszabb időszak került figyelembe vételre, a pénzforgalmi szemle ebből adódó torzító hatása elhanyagolható. A kiadások többsége a vállalkozónál természetesen készpénzben bonyolódott, a bevételek viszont a "G" Kft-től származtak, vélhetően a számlák benyújtása, kifizetésig eltelt idő nem mutat nagyságrendi eltéréseket a vizsgált hónapok alatt.

Rögzítette a megyei bíróság, hogy a per folyamán a szakértő elvégezte az elmaradt haszonra vonatkozó becsléseket a 2003.év adatai alapján is, azonban a bíróság nem ezt vette figyelembe határozata meghozatalánál, hiszen a 2003-as évben a felperesnek csak két szerelvénye dolgozott, így a 2004.áprilisa és szeptembere közötti időszak (kivéve augusztus) pontosabb kiindulási alapot jelentett a felperes ezen kereseti kérelme elbírálásánál.

Összefoglalóan rögzítette a megyei bíróság, hogy a felperest a következő tételekből összeadódóan illeti meg kártérítés:

A gépkocsi műszaki szakértői megállapítás szerinti káridőponti értéke 8.539.000 forint volt, ehhez képest az alperes 6.950.000 forintos nettó érték figyelembe vételével fizetett térítést, így a különbözet 1.589.000 forint. Az alperes a kifizetésnél 1.200.000 forint + 25 %-os ÁFÁ-t vett figyelembe a roncsérték meghatározásánál, ehhez képest a bíróság a nettó 960.000 forintos szakértői módon megállapított értéket fogadta el, így a különbözet 240.000 forint. A fuvarkiesésből eredő kár címén a megyei bíróság álláspontja szerint a felperest 2.371.244 forint illetné meg, melyből a biztosító már megtérített 680.207 forintot, így a különbözet 1.691.037 forint. Az első tétel után a baleset időpontjától az utóbbi tétel esetén időarányos középideőponttól számítottan köteles az alperes a Ptk.301/A.§-a szerinti késedelmi kamatot fizetni a felperes részére a Ptk.301.§./1/ bekezdése alapján.

Az ítélet elleni fellebbezésében a felperes annak részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy az ítélet tábla az elmaradt haszon megtérítése körében fizetendő kártérítés tőkeösszegét 2.505.262 forintra emelje fel és ehhez igazítsa a feleket terhelő elsőfokú perköltség, illetőleg feljegyzett illetékfizetési kötelezettséget.

Fellebbezésének indokolásában előadta, hogy a megyei bíróság a 2008.december 3-i könyvszakértői véleményt fogadta el, azonban figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy az eljárás szakértő ezen véleményét a 2009.január 29-én tartott tárgyaláson szóban módosította, úgy nyilatkozott, hogy „véltetően a biztosítónak nem elmaradt hasznót, hanem elmaradt árbevételt kellene térítenie, a lényeg, hogy harmadik, kiesett szerelvényre eső árbevétel volt a vállalkozó tényleges kiesése”.

A megyei bíróság valóban pontosította a szakértővel a szakvéleményt, azonban a 2009.március 3-i és 2009.június 10-i vélemény kiegészítés nem a helyes eredményeket tartalmazza, ezzel kapcsolatban utalt az elsőfokú eljárásban tett észrevételeire.

A 2009.január 29-i tárgyaláson a szakértő a decemberi szakvéleményt összecszerűségében nem, de elveiben módosította, így arra korrekció nélkül ítéletet alapítani nem lehetett volna. Álláspontja szerint a 2004.évi adatok alapján átlagolva október nélkül napi 33.880 forint összesen a teljes időszakra 3.185.469 forint árbevétele volt. Ebből térített az alperes 680.207 forintot, így a megítélendő különbözet 2.505.262 forint, az elsőfokú bíróság által megítélt összeget 814.225 forinttal kérte ily módon megemlíni.

Álláspontja szerint az értékcsökkenés költség, de nem közvetlen költség, így a teljes éves adóalap meghatározásánál, mint bevételt csökkentő tétellel számolni kell vele, azonban a kiesett árbevétel meghatározásánál - mivel nem közvetlen (változó) költség - nem.

A változó, közvetlen költségekkel csökkentett árbevételből kell képezni az üzemi tevékenység eredményét - a kiesett árbevételt - és ezt kell csökkenteni az állandó költségekkel, köztük a fix értékcsökkentési leírással, és így adódik az adóalap.

A szakértő az adóalapot határozta meg, mint elmaradt hasznót (pontosabban adózás előtti eredményt) azonban ez nem helytálló, mert a tárgyi évekre már költségként szerepeltette a felperes az értékcsökkenési leírást, így kétszeres elszámolás miatt kevesebb lett a becsült elmaradt haszna.

Az ítélet elleni fellebbezésében az alperes annak szintén részbeni megváltoztatását, a felperes keresetének teljes elutasítását kérte.

Szintűgy jórészt megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait előadta, hogy az elsőfokú ítélet a gépkocsikár vonatkozásában megalapozatlan, mert a megyei bíróság a szakértő véleményére alapította ítéletét, a szakvéleményt pedig az alperes nem fogadja el, a szakértő nem a perbeni jármű valós típusával számolt, nem a beszerzési számláit vette figyelembe, ráadásul a felépítmény értékét annak az újkori beszerzési árát meghaladó értékben állapította meg.

E körben fenntartotta újabb szakértő kirendelésére vonatkozó, az elsőfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványt.

Jogsabálýsértőnek látta az elsőfokú ítéletet az elmaradt haszon jogalapja és összegszerűsége tekintetében, mert a felperes a kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget, nem kísérelte meg, hogy a szerződéses kötelezettségét teljesítse. Az alperes 11 nappal a kár bekövetkezte után értesítette a felperest a totálkár tényéről, továbbá a lízingcégnek 2004.április 28-án átutalták a totálkár összegét.

Nem eshet a károkozó terhére, hogy a gépkocsi pótlása hosszabb időt vesz igénybe, ha az alperes nem csak a totálkár tényéről értesítette a felperest, de a totálkár összegét is átutalta. Álláspontja szerint a 680.000 forint összeg kifizetésével megtérítették a felperes elmaradt hasznát. Szintén fenntartotta e körben a beszerzett könyvszakértői véleménnyel kapcsolatos első fokon előterjesztett aggályait.

Jogsabálýsértőnek ítélte az elsőfokú ítéletet, amikor az a késedelmi kamat mértékét a jegybanki alapkamat + 7 %-ában határozta meg, egyrészt a + 7 %-kal túlterjeszkedett a felperesi kereseten az elsőfokú bíróság, másrészt a Ptk.301/A.§./2/ bekezdése szerinti + 7 %-kal emelt kamat csak a gazdálkodó szervek közötti kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések esetén alkalmazható, ahogy ezt a 2000/35/EK Európa Parlamenti és Tanácsi Irányelv előírja. A Ptk.301/A.§./3/-/6/ bekezdésének tartalmából is az következik, hogy a + 7 % csak a kereskedelmi forgalomban történő késedelem jogkövetkezménye.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az alperes által támadott ítéleti rendelkezések helybenhagyására irányult, az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítéltőábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§./3/ bekezdése értelmében a fellebbezési kérelmek és ellenkérelem korlátai között felülbírálvá megállapította, hogy a felperesi fellebbezés nem alapos, az alperesi fellebbezés részben alapos.

Az ítéltőábla álláspontja szerint a megyei bíróság a perben a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetése - a késedelmi kamat mértéke kivételével - helytálló, érdemi döntésével és annak indokolásával is az ítéltőábla teljes körűen egyetért.

Ami a felperesi fellebbezést illeti, az ítéltőábla álláspontja szerint a megyei bíróság helyesen alapította az elmaradt haszon körében a döntését a szakvéleményre:

A Ptk.355.§./4/ bekezdése alapján ebben a körben a károkozónak a károsult elmaradt vagyoni előnyét (lucrum cessans - elmaradt haszon) kell megtérítenie. Az elmaradt haszon - elmaradt vagyoni előny - jelen esetben nem azonos az elmaradt árbevételnek a felperes által számított csökkentett mértékével. A szakértő - egyébként a felperes által is hivatkozott 53.sorszámú jegyzőkönyv 2.oldalán - ezzel kapcsolatban akként nyilatkozott, hogy „a bíróság kirendelő határozata elmaradt haszon és nem elmaradt bevétel számítására hívott fel engem. Számvitelileg és közgazdaságilag is közvetlen költség az értékcsökkenés, amelyet az elmaradt haszonnál figyelembe kell venni a többi költségátel mellett.”

A szakértő tehát meghatározta az árbevétel kiesést, ebből levonta a felperes által is levonásba helyezendő költségeket, majd mivel elmaradt hasznot kellett kalkulálnia, ezt tovább csökkentette az értékcsökkenéssel.

Osztja e körben az ítéltábla a megyei bíróság azon megállapítását is, hogy az értékcsökkenés a számviteli törvény előírása szerint kifejezetten közvetlen költség - része az önköltségnek, figyelembe vétele attól függetlenül szükséges, hogy az elszámolása mikor történik a pénztárkönyv szerint, mivel az elszámolás gyakoriságától függetlenül naptári napra vonatkozik (48.sz.szakvélemény kiegészítés 3.oldal 5.pont).

Az alperesi fellebbezéssel kapcsolatosan pedig az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság a döntését helyesen alapította Kacsur István igazságügyi szakértő véleményére, a szakvélemény nem homályos, nem hiányos, önmagával, vagy a peres adatokkal nincs ellentétben, az ítéltábla sem lát okot újabb szakértő kirendelésére e körben. A szakértő - ennek nyomán az elsőfokú ítélet - kellő magyarázatát adta, hogy miért az ... típusú gépjármű Eurotax Teljeskörű Értékelés programjából indult ki, illetőleg azt hogyan korrigálta. (36.sz. szakvélemény kiegészítés) Az pedig, hogy a felperes árendedménnyel jutott hozzá a felépítményhez - tekintettel a nagyobb volumenű megrendelésére - nem jelenti egyben azt, hogy ilyen mértékű a vagyonában bekövetkezett kár, ugyanis nem az általa kifizetett ellenérték a kára, hanem a felépítménynek az általános értéke. (Megjegyzi az ítéltábla, hogy ha pl. valaki egy 5 millió forint értékű gépjárműhöz 50.000 forintért jut hozzá és a gépjármű megsemmisül vagyona nem 50.000 forint értékkel, hanem 5 millió forint értékkel csökkent.)

Osztja az ítéltábla a kárenyhítési kötelezettség körében kifejtett elsőbírői álláspontot is: a felperes megfelelően bizonyította, hogy a kiesett gépjárművet, annak specialitására figyelemmel még kölcsönbe vétellel sem tudta pótolni, illetőleg az elvárható legrövidebb időn belül eljárt annak pótlása érdekében.

Osztja az ítéltábla az alperesi fellebbezéssel kapcsolatosan az elsőfokú ítéleti indokolást annyiban is, hogy önmagában az a tény, hogy a felperes könyvelésében az egyes járműszerelvények vonatkozásában nem voltak elkülönítve a bevételi és költség adatok, nem értékelhető úgy, hogy a felperes bizonyítási kötelezettségét ne teljesítette volna, a rendelkezésre álló adatokból a becslés módszerével megnyugtatóan megállapítható volt az, hogy mekkora a felperes elmaradt haszna a gépjármű balesete miatt. Az pedig, hogy a szakértő egzakt adatok alapján okszerű, logikusan levezethető becslést alkalmaz, az alapadatok valósága, illetve az okszerűség okán bizonyítatlanságot nem eredményez.

Alapos ugyanakkor az alperesi fellebbezés az alkalmazott késedelmi kamat mértéket illetően: a felperes a keresetében az őt ért dologi kár után 2004.április 9-től 2004.december 31-ig évi 11 %-os, azt követően a kifizetésig a késedelemmel érintett félét megelőző félév utolsó napján irányadó jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére, az elmaradt haszon mint kár után 2004.június 16.napjától középarányosan a kifizetésig ugyancsak a késedelemmel érintett félét megelőző félév utolsó napján irányadó jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Ehhez képest tehát a + 7 % késedelmi kamatban történő marasztalással (Ptk.301/A.§./2/ bekezdés) a megyei bíróság a Pp.215.§-a alapján a kereseti kérelmen túlterjeszkedett.

A fentiekre tekintettel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése értelmében - kizárólag a késedelmi kamat mértéke vonatkozásában - részben megváltoztatta.

A fellebbezett pertárgyértékekre figyelemmel a fellebbezési eljárásban nagyobb részt pervesztes alperes a Pp.81.§./1/ bekezdése alapján köteles a fellebbezési eljárásban nagyobb részt pernyertes felperes pernyertességére eső jogi képviseleti díjból álló perköltsége megfizetésére, míg az érdemükben eredménytelen fellebbezéseik folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a felek a Pp.78.§./1/ bekezdése a 6/1986/Vl.26./IM. rendelet 13.§./2/ bekezdése alapján kötelesek az állam javára megfizetni.

Győr, 2010. évi július hó 1. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró